

EERSTELIJNSZONE WE40

LEGT MANTELZORGERS IN DE WATTEN

Op 23 juni 2025 was het de Dag van de Mantelzorg. In een wereld waar zorg en welzijn van onschatbare waarde zijn, is het tijd om onze mantelzorgers in de bloemetjes te zetten. We gingen in gesprek met enkele mantelzorgers over hun ervaringen.

Hoe zijn jullie mantelzorger geworden?

Griet: "Mijn dochter Lisa (25) kreeg op haar tweede de diagnose Rett-syndroom. Dat betekende meteen een toekomst vol zorg en aanpassingen. Het was een uitdaging om werk en gezin te combineren, maar ik heb altijd naar evenwicht gezocht. Nu woont Lisa grotendeels in een voorziening, maar in het weekend is ze bij ons en ligt de zorg volledig bij ons."

Eric: "Mijn vrouw Marleen heeft MS sinds 1979. In het begin kon ze veel zelf, maar naarmate haar ziekte vorderde, moest ik steeds meer doen."

Inge: "Mijn zoon Arthur (24) heeft autisme en een neurologische degeneratieve ziekte."

Siska: "Mijn dochter Maya (3) heeft het Grin2B-syndroom. Al snel merkten we dat haar ontwikkeling trager verliep."

Wat houdt de zorg precies in en krijgen jullie hulp?

Siska: "Maya heeft hulp nodig bij alles: eten, drinken, bewegen, communiceren. Alles gaat trager en vraagt planning. Ook de administratie en mentale belasting zijn zwaar."

Eric: "En dat alles naast het dagdagelijkse leven, bv. de boodschappen, het huishouden..."

Griet: "Ook een uitstapje vraagt veel voorbereiding. Maar je wil thuis een warme plek blijven bieden."

Inge: "Arthur woont doordeweeks in een begeleide studio, maar in het weekend is de zorg volledig voor mij."

Siska: "School en hulpverleners ondersteunen ons. We hebben een PAB-budget aangevraagd om extra

hulp te krijgen. Maar de administratie en planning blijven een uitdaging. Gelukkig kan ik ook op werkvlak op begrip rekenen."

Eric: "Een flexibele en begripvolle werkgever heeft mij ook geholpen om de zorg vol te houden. Daarnaast krijgen we hulp van de thuisverpleging, een kinesist en poetshulp. Dankzij thuiszorgdiensten kan ik af en toe even weg."

Griet: "Lisa verblijft deels in een voorziening, wat veel ondersteuning biedt. In het begin was het zoeken naar de juiste hulp. Ook ik kon gelukkig rekenen op een werkgever die mee naar oplossingen zocht."

Wat missen jullie?

Siska: "Toegankelijkheid blijft een probleem. Inclusieve speelpleinen en voorzieningen zijn er amper."

Inge: "Meer ondersteuning specifiek voor mantelzorgers."

Eric: "Meer contact met andere mantelzorgers. Gelukkig heb ik via de mantelzorgvereniging lotgenoten gevonden."

"Durf hulp te vragen en zorg goed voor jezelf, er is maar één jij!"

Griet: "Een centraal loket voor administratie en ondersteuning zou een enorm verschil maken. Nu moet je alles zelf uitzoeken."

Wat geeft jullie voldoening?

Griet: "Weten dat Lisa goed verzorgd wordt, zowel thuis als in de voorziening. En energie halen uit sociale contacten en werk."

Siska: "Maya's kleine stapjes vooruit en de liefdevolle zorg op haar school maken me blij."

Eric: "Samen zijn. En via de mantelzorgvereniging kan ik me inzetten om activiteiten toegankelijk te maken voor zieken."

Inge: "Goede overlegmomenten met hulpverleners helpen me enorm."

